

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/100/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3515000146
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3515000146.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Rastislava Vranku a JUDr. Dušan Krč-Šeberu v trestnej veci proti obžalovanému F. N., nar. XX.X.XXXX v B., trvale bytom B. XXX, pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr.zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 3. februára 2016, prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, sp.zn. 0T/35/2015 zo dňa 9. júla 2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr.por. zrušuje sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste zákazu činnosti.

Podľa § 322 ods. 3 Tr.por. sa obžalovaný F. N. odsudzuje podľa § 61 ods. 1, 2 Tr.zák. na trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na dobu 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 9. júla 2015, sp.zn. 0T/35/2015, bol obžalovaný F. N. uznaný vinný z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr.zák. na skutkovom základe, že dňa 28.5.2015 v čase o 17.20 hod. viedol pod vplyvom alkoholu osobné motorové vozidlo zn. W. - Z., ev.č. I., v obci B. po ceste III/1222 smerom od centra k obci Podolie, kde bol zastavený a kontrolovaný hliadkou polície, počas ktorej sa podrobil dychovej skúške do elektronického meracieho prístroja Drager ALCOTEST 7410 výr.č. ARMJ-0200 s výsledkom merania 0,80 mg/l v čase o 17.31 hod. a v čase o 17.55 hod. s výsledkom merania 0,82 mg/l. Za to bol odsúdený podľa § 289 ods. 1, § 38 ods. 2, 3, 8, § 36 písm. j/, l/ Tr.zák. na trest odňatia slobody vo výmere jeden mesiac, výkon ktorého trestu mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. a 50 ods. 1 Tr.zák. podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 36 mesiacov a podľa § 61 ods. 1, 2 Tr.zák. mu súd uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu v trvaní 12 mesiacov.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože bezprostredne po jeho vyhlásení bol napadnutý odvolaním prokurátora proti výrokom o treste v neprospech obžalovaného, ktoré odvolanie podal do zápisnice o hlavnom pojednávaní ihneď po vyhlásení rozsudku. V písomných dôvodov odvolania uviedol, že pochybenie súdu prvého stupňa pri právnych a skutkových záveroch spočíva podľa jeho názoru predovšetkým v hodnotení jednotlivých dôkazov, ktoré odôvodňujú uloženie prísnejšieho trestu zákazu činnosti, a to v trvaní minimálne 36 mesiacov. Podľa názoru prokurátora počas hlavného pojednávania sa preukázali všetky potrebné skutočnosti, ktoré odôvodňujú uloženie prísnejšej sankcie zákazu činnosti, a to minimálne v rozsahu 36 mesiacov. Obžalovaný riadil osobné motorové vozidlo s viac ako 1,6 promile alkoholu, a to priamo v obci Pobedim, pričom opakovaná dychová skúška preukázala vzostupnú hodnotu alkoholu v dychu obžalovaného. Obžalovaný riadil motorové vozidlo v čase o 17.20 hod., teda v exponovanom čase, kedy je možné objektívne očakávať zvýšený pohyb osôb.

Obžalovaný bol v krátkej minulosti právoplatne sankcionovaný za riadenie vozidla pod vplyvom alkoholu v krvi a ani predchádzajúca sankcia za prítomnosť alkoholu v krvi ho neodradila od spáchania druhovo totožného konania. Obžalovaný nie je nevyhnutným spôsobom odkázaný na vodičské oprávnenie. Prokurátor ďalej poukázal na to, že obžalovaný bol v minulosti opakovane sankcionovaný za priestupky na úseku cestnej premávky, a to za rýchlosť jazdy, naposledy dňa 8.3.2014. Obžalovanému v rámci priestupkového konania bola za typovo menej závažnejšie previnenie uložená sankcia zákazu činnosti, ktorá je prakticky dvojnásobne prísnejšia, ako bola uložená v tomto trestnom konaní. V dobe, kedy sa legislatívnym procesom snažíme účinnejšie chrániť zodpovedných a častokrát zraniteľných účastníkov cestnej premávky, t.j. chodcov, ktorí nemajú okolo seba žiadne ochranné systémy, chrániace ich pred častokrát tragickými zraneniami, podľa názoru prokurátora vyslal súd negatívny signál, že za trestné činy v cestnej doprave budú potrestaní miernejšie ako za neporovnateľne menej individuálne a druhovo závažné priestupky. Prokurátor ďalej namietal nesprávnu aplikáciu ustanovenia § 36 písm. j, l/ Tr.zák. okresným súdom, keď obžalovaný vzhľadom na jeho predchádzajúce správanie sa ako vodič nevedol pred spáchaním riadny život a prakticky popiera trestnú činnosť. Prezentovaný dôvod okresného súdu na odôvodnenosť výšky trestu zákazu činnosti, v podobe vysokého veku obžalovaného, nie je podľa názoru prokurátora samo osebe argumentačne opodstatneným dôvodom na znižovanie trestnej sankcie. Uvedený argument súdu je napokon aj priamo v rozpore s postupom súdu, ktorý pri prakticky rovnakom veku iného obžalovaného uložil pred mesiacom trest zákazu činnosti v trvaní 36 mesiacov. Uložený trest súdom prvého stupňa sa napokon podľa názoru prokurátora celkom vymyká aj ustálenej rozhodovacej činnosti Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom. S poukazom na uvedené prokurátor navrhol alternatívne uložiť k podmienenému trestu odňatia slobody aj peňažný trest, a to minimálne, vzhľadom na jeho deklarované majetkové pomery a jeho príjem, ktorý je minimálne 3000 €, peňažný trest vo výške minimálne 3.000 €, ktorý pokladá za vhodnejší. Právnu argumentáciu súdu ohľadom prednosti uloženia podmieneného trestu pred peňažným trestom nepodkladá za správnu. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr.por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a podľa § 322 ods. 3 Tr.zák. sám rozhodol v intenciách podaného odvolania.

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril aj obžalovaný prostredníctvom svojej obhajkyne. V písomnom vyjadrení obhajoba uviedla, že napadnutý rozsudok považuje za správny vo všetkých jeho výrokoch, trest, ktorý bol uložený obžalovanému, je primeraný, a to s ohľadom na dodržanie zásad ukladania trestov. Obhajoba poukázala na to, že trest má okrem ochranej a represívnej funkcie plniť funkciu výchovnú. V prípade uloženia trestu zákazu činnosti dlhšieho trvania ako 1 rok, by sa s ohľadom na vek obžalovaného jednalo o trest doživotný, čo nemožno považovať za trest primeraný a uložený v súlade so zásadami trestného konania. V tejto súvislosti obhajoba podporne poukázala na odôvodnenie podaného odporu voči trestnému rozkazu. Čo sa týka trestu odňatia slobody a stanovenia jeho podmieneného odkladu v trvaní 36 mesiacov, s týmto trestom obžalovaný súhlasí a nemá voči nemu námietky. Dlhšia skúšobná doba je v danom prípade dostatočnou zárukou, že sa v budúcnosti žiadneho protiprávneho konania nedopustí. Odvolanie prokurátora a dôvody v ňom uvedené obhajoba považuje za neobjektívne a zaujaté voči osobe obžalovaného. Prokurátor už na hlavnom pojednávaní vystupoval až verbálne agresívne voči osobe obžalovaného, všetky jeho vážne a úprimné vyjadrenia dehonestoval a účelovo vykladal v jeho neprospech. Obžalovaný nie je žiadny kriminálnik, riadne platí dane, ako aj všetky ostatné povinnosti. Preto tvrdenia prokurátora uvádzané na osobu obžalovaného považuje obhajoba za zaujaté, neobjektívne a dokonca urážajúce. Všetky svoje vyhlásenia obžalovaný myslel tak, ako ich uviedol a skutok úprimne oľutoval. Trvá na tom, že doteraz viedol riadny život, pričom tento spôsob života nepreukazuje iba nulovým zápisom v registri trestov. Obhajoba taktiež nesúhlasí s tvrdením prokurátora, že zákazom činnosti neutripia jeho podnikateľské aktivity. V rámci svojej práce musí denne dochádzať do Nového Mesta nad Váhom a v rámci dňa sa niekoľkokrát presúva medzi jednotlivými prevádzkami, čo nie je možné zvládnuť pešo s ohľadom na jeho zdravotný stav, ale tiež stratu času, čo si pri jeho pracovnom vyťažení nemôže dovoliť. Obhajoba navrhla odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd na podklade podaného odvolania prokurátorom na verejnom zasadnutí v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku okresného súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd, okrem vytýkaných chýb, zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por. V medziach svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je v podstatných bodoch dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním napadnutých výrokov o treste rozsudku okresného súdu, z obsahu odvolania prokurátora vyplýva, že v podanom odvolaní nie sú vytykané chyby takéhoto charakteru, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto chýb, v odvolaní nevytykaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania.

Na základe preskúmania správnosti samotných odvolaním napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu o uložených trestoch, sa senát odvolacieho súdu stotožnil s dôvodnosťou argumentácie prokurátora, uvedenej v podanom odvolaní, pokiaľ ide o neprimeranosť uloženého trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá v prospech obžalovaného.

Z vyššie citovaného obsahu odvolania prokurátora nepochybne vyplýva, že prokurátor v podanom odvolaní namietal správnosť výrokov rozsudku okresného súdu o uložených trestoch obžalovanému. Túto nesprávnosť videl v nesprávnej aplikácii ustanovenia o poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j/ Tr.zák. a vzhľadom na správanie sa obžalovaného v oblasti dopravy, prokurátor považoval okresným súdom uložený trest zákazu činnosti za neprimerane mierny.

Pokiaľ ide okresným súdom priznanú poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j/ Tr.zák., odvolací súd dospel k záveru, že postup okresného súdu v tomto smere bol správny. Odvolací súd v tejto súvislosti považuje za potrebné uviesť, že posudzovanie, či páchatel' trestného činu viedol pred jeho spáchaním riadny život, je potrebné posudzovať v celom komplexe správania sa posudzovanej osoby. Krajský súd považuje za potrebné uviesť, že podľa dlhodobu ustálenú súdnu prax právneho pojmu „vedenie riadneho života“ zodpovedá také správanie posudzovanej osoby, pri ktorom táto osoba dodržiava právny poriadok a ďalšie základné normy občianskej spoločnosti, plní si svoje povinnosti voči štátu aj voči spoločnosti, nezneužíva svoje práva voči spoluobčanom, nenarušuje občianske spolužitie, nedopúšťa sa trestných činov, priestupkov a iných deliktov. Súdna prax tiež ustálila, že aj v prípade zistenia skutočností o porušení noriem správania sa, nie je možné automaticky vylúčiť záver o vedení riadneho spôsobu života, ale túto otázku je potrebné materiálne skúmať na základe individuálneho posúdenia závažnosti konkrétneho porušenia noriem správania sa v nadväznosti na ostatné poznatky o správaní sa posudzovanej osoby.

V danom prípade prokurátor v odvolaní namietal, že zistené spáchanie priestupkov obžalovaného v oblasti dopravy vylučuje možnosť dospieť k záveru o vedení riadneho života obžalovaným pred spáchaním trestného činu. Je pravdou, že z prokurátorom predložených listinných dôkazov (výpisov z evidencie priestupkov) vyplýva, že obžalovaný pred spáchaním trestného činu sa dopustil troch priestupkov v oblasti dopravy. Z prokurátorom predloženého výpisu z evidenčnej karty obžalovaného ako vodiča však nevyplývajú konkrétne skutkové okolnosti týchto priestupkov, pričom všetky uvedené priestupky sú v evidenčnej karte vedené ako spáchané nie závažným spôsobom. Na základe uvedeného a na základe ďalších správnych zistení okresného súdu o spôsobe života obžalovaného pred spáchaním trestného činu, odvolací súd nedospel k záveru o nesprávnosti postupu okresného súdu pri aplikácii ustanovenia § 36 písm. j/ Tr.zák. na prejednávany prípad.

Na druhej strane, však odvolací súd považoval za dôvodnú námietku prokurátora o neprimeranosti výmery okresným súdom uloženého trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dolnej hranici trestnej sadzby. Aj podľa názoru odvolacieho súdu, predchádzajúci postih obžalovaného za jazdu pod vplyvom alkoholu v priestupkovom konaní, je takou skutočnosťou, ktorá vylučuje uloženie tohto druhu trestu obžalovanému vo výmere na dolnej hranici trestnej sadzby. Nie zanedbateľnou okolnosťou je tiež skutočnosť, že obžalovaný nevykonal v priestupkovom konaní uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá v celej uloženej výmere, pričom napriek uvedenej skutočnosti sa obžalovaný opätovne dopustil druhovo rovnakého deliktu. Preto sa odvolací súd stotožnil s názorom prokurátora, podľa ktorého uloženie trestu zákazu činnosti obžalovanému viesť motorové vozidlá vo výmere na dolnej hranici trestnej sadzby je neprimerane mierne.

Pri úvahách, aká by mala byť u obžalovaného primeraná výmera trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, odvolací súd vychádzal na jednej strane z vyššie uvedeného, na druhej strane z bezúhonného spôsobu života obžalovaného mimo oblasti dopravy, ako aj z okolností prejednávaneho prípadu. Odvolací súd považuje za správne skutkové zistenia okresného súdu, podľa ktorých u obžalovaného neboli zistené poznatky o kriminálnej narušenosti jeho osoby. Podľa názoru odvolacieho súdu je potrebné prihliadnuť tiež na to, že obžalovaný pri páchaní trestného činu zrejme mal na zreteli

nebezpečnosť svojho konania pre ostatných účastníkov konania, keď jazdil tak pomaly, že to u policajtov vzbudilo rozhodnutie skontrolovať obžalovaného. Túto okolnosť považoval odvolací súd za tiež významnú z toho dôvodu, že obžalovaný síce na jednej strane porušoval Trestným zákonom chránený záujem spoločnosti na ochrane pred ohrozením spojeným s vedením vozidla pod vplyvom alkoholu, ale na druhej strane obžalovanému nemožno uprieť zo spôsobu páchania trestného činu vyplývajúce uvedomenie si nebezpečnosti takéhoto konania a snahu pomalou jazdou znížiť riziko ohrozenia v dôsledku vedenia motorového vozidla pod vplyvom alkoholu. Takéto správanie sa obžalovaného je podľa názoru senátu odvolacieho súdu možné považovať z hľadiska do úvahy prichádzajúcich následkov za menej nebezpečné, ako správanie sa vodiča, ktorý síce nejazdí pod vplyvom alkoholu alebo inej návykovej látky, avšak hrubo preceňuje svoje schopnosti, vlastnosti vozidla a nedbá na situáciu v cestnej premávke. Tieto okolnosti spolu s poznatkami o doterajšom spôsobe života obžalovaného a charaktere jeho osoby viedli senát odvolacieho súdu k záveru, že za primeraný je možné považovať trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu uložený obžalovanému vo výmere 24 mesiacov, výkon ktorého v spojení s uloženým podmieneným trestom odňatia slobody je spôsobilý splniť ako účel individuálnej, tak aj generálnej prevencie v zmysle § 34 ods. 1 Tr.zák. Preto odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr.por. a § 322 ods. 3 Tr.por. rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.